

KOMUNIKAT

Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Białymstoku

z dnia 13.05.2015r.

o szkodliwości, identyfikacji i metodach zwalczania barszczu Sosnowskiego

Barszcz Sosnowskiego jest rośliną pochodzącą z Kaukazu, która w latach 50-tych XXw. została sprowadzona do Polski. W latach 70-tych barszcz Sosnowskiego został rozpowszechniony w niektórych rejonach kraju, jako roślina pastewna. Okazał się być jednak mało wartościową rośliną paszową, więc w krótkim czasie zaniechano jego uprawy. Z kontrolowanych upraw roślina przedostała się do siedlisk naturalnych, gdzie się szybko rozpowszechniła.

Barszcz Sosnowskiego jest rośliną inwazyjną, silnie zachwaszczającą teren, a włoski obecne na jego liściach i łodygach wydzielają substancję parzącą. Parzące działanie nasila się podczas słonecznej pogody i wysokiej temperatury oraz dużej wilgotności powietrza. Kontakt z tymi roślinami powoduje zapalenie skóry, powstawanie pęcherzy, niegojące się rany, długo nieznikające blizny, zapalenie spojówek. Na szczególne niebezpieczeństwo narażeni są alergicy, dzieci i osoby starsze.

W naturalnych siedliskach roślina osiąga do 1,5m wysokości, w Polsce natomiast, gdzie ma bardzo dobre warunki do rozwoju dorasta nawet do 3,5m. Młode rośliny podobne są do barszczu zwyczajnego. Siewki barszczu Sosnowskiego mają wydłużone liścienie, pierwsze liście początkowo okrągłe, w miarę wzrostu stają się trójkątne. Do końca wegetacji tworzą rozetę o liściach osiągających 15-35cm wysokości. Z rozety tej wiosną wybija się łodyga. Liście wyrastające z rozety osiągają długość nawet do 200cm. Kwiatostany tworzą baldachy złożone z baldaszków. Największy baldach ma położenie centralne i posiada średnicę 30-70cm. Nasiona zaczynają dojrzewać w drugiej połowie lipca, po ich wydaniu roślina obumiera.

Najprostszą metodą zwalczania barszczu Sosnowskiego jest niszczenie mechaniczne. Niszczenie roślin może polegać na ręcznym (dłonie w rękawicach) usuwaniu przy pomocy motyk lub sprzętu specjalistycznego. Najbardziej powszechną i skuteczną metodą jest wykaszanie (2-4 zabiegi w ciągu sezonu). Częste koszenie powoduje „zmęczenie” roślin i ich eliminację.

Możliwa jest również walka chemiczna przy użyciu środków nieselektywnych, przeznaczonych do zwalczania zbędnej roślinności – zgodnie z etykietą i instrukcją stosowania tych środków. Zabiegi opryskiwania wykonywać można w następujących terminach:

- wiosną do połowy maja, na siewki (do fazy rozety);
- wczesnym latem, od czerwca, w okresie wytwarzania pędów kwiatowych, do początku kwitnienia;
- późnym latem do jesieni, gdy rośliny osiągną fazę dobrze rozwiniętej rozety;
- późnym latem do jesieni, na osobniki wieloletnie, gdy rośliny zaczynają gromadzić substancje pokarmowe w korzeniach.

Osoby, które biorą udział w zwalczaniu barszczu Sosnowskiego bez względu na stosowaną metodę i wykonywaną pracę muszą być poinformowane o szkodliwości tej rośliny i wyposażone w odpowiednie ubrania ochronne.

Barszcz Sosnowskiego nie jest uznany za organizm szkodliwy podlegający obowiązkowi zwalczania. O zakresie i metodzie zwalczania tej rośliny decyduje posiadacz działki, na której występuje ognisko barszczu Sosnowskiego.

WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
OCHRONY ROŚLIN I NASIENICTWA
w Białymstoku
mgr inż. Grzegorz Węgrzyniak